

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **K. T.**, zastoupené opatrovníkem Mgr. René Zeiselem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Jamborova 3169/25, 615 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2015, č. j. CPR-19999-2/ČJ-2014-930310-258,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

IV. Odměna opatrovníka Mgr. René Zeisela, advokáta se sídlem Jamborova 3169/25, 615 00 Brno, se přiznává částkou 2.009 Kč, která bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na bankovní účet č. úč.: 2029198339/0800, variabilní symbol: 546002001.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku na základě odvolání žalobkyně přezkoumala žalovaná rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie ze dne 11. 11. 2014, č. j. KRPB-203172-22/PŘ-2014-060022. Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu,

v platném znění (dále též „správní řád“) bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítnuto.

Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 5. 3. 2015 žalobu, namítla, že rozhodnutí je bezdůvodné, neboť v době zahájení řízení pobývala na území oprávněně v režimu ust. § 60 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. Dne 12. 12. 2013 podala žádost o vízum za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů v platném znění (dále též „zákon o pobytu cizinců“). Navrhla proto zrušení přezkoumávaného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 15. 4. 2015 uvedla, že žalobkyně podala dne 9. 9. 2013 opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení v předmětné věci bylo zastaveno z důvodu nepřipustnosti, neboť žádost podala opakovaně, aniž by uvedla nové skutečnosti. Proti správnímu rozhodnutí podala žalobu, která neměla odkladný účinek a žalobkyně pozbyla postavení žadatele o mezinárodní ochranu. Dne 28. 11. 2013 jí byl udělen výjezdní příkaz č. platný do dne 27. 12. 2013. Jmenovaná měla povinnost z území ČR v době platnosti výjezdního příkazu vycestovat. Proti rozhodnutí krajského soudu, jímž její žaloba byla zamítnuta, podala kasační stížnost, rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, které nabylo právní moci dne 1. 7. 2014, byla kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítnuta. Žalobkyni byl opět udělen výjezdní příkaz č. platný ode dne 18. 7. 2014 do dne 16. 8. 2014. Žalobkyně žádost, na kterou odkazuje, podala dne 12. 12. 2013 v bezprostřední návaznosti na podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, kterou podala dne 11. 12. 2013. Rozhodnutím OAMP, č. j. OAM-26797-12/TP-2013 ze dne 5. 3. 2014 byla žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítnuta z důvodu nesplnění podmínek podle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž doposud nebylo rozhodnuto. Z uvedeného vyplývá, že žádost o vízum za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) citovaného zákona žalobkyně podala v době platnosti uděleného výjezdního příkazu vydaného správním orgánem po skončení řízení o udělení mezinárodní ochrany na území ČR, aniž by z území ČR vycestovala. Řízení o žádosti bylo vedeno Ministerstvem vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky pod č. j. OAM-1522/ST-2013. Řízení bylo OAMP ukončeno ke dni 5. 5. 2014 z důvodu, že v této době již měla žalobkyně podanou kasační stížnost ve věci řízení o udělení mezinárodní ochrany, která měla odkladný účinek, a na žalobkyni se nevztahoval zákon o pobytu cizinců.

Dále žalovaný uvedl, že žalobní námitky v předmětné žalobě jsou stejné jako námitky žalobkyně, které jako účastnice řízení uvedla v odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 11. 2014, č. j. KRPB-203172-22/PŘ-2014-060022. Vzhledem k tomu, že s odvolacími námitkami se správní orgán vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí, v plném rozsahu odkázal na odůvodnění citovaného rozhodnutí.

Ze shora uvedených důvodů nebyly proto shledány důvody pro vyhovění, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

V replice navazující na písemné vyjádření žalované ze dne 6. 5. 2015 uvedla žalobkyně, že tvrzení žalované o tom, že řízení o žádosti o vízum podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců bylo ukončeno ke dni 5. 5. 2014, je nepravdivé.

Z písemného sdělení Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ze dne 9. 2. 2017 bylo zjištěno, že žalobkyně odešla z Příjímacího střediska Zastávka dne 20. 9. 2013 na ubytování v soukromí na adresu

Z písemného sdělení Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky ze dne 14. 2. 2017 bylo zjištěno, že dle zaslaných informací z Německa žalobkyně byla dne 18. 8. 2016 společně s manželem a synem zadržena na území Německa pro nelegální pobyt. Následně dne 8. 2. 2017 byla zaslána z Německa informace, že jmenovaná dne 18. 10. 2016 v Německu uprchla se synem i manželem neznámo kam.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 2. 2017 byl žalobkyni ustanoven opatrovníkem pro předmětné řízení Mgr. René Zeisel, advokát se sídlem Jamborova 3169/25, 615 00 Brno. Rozhodnutí nabylo právní moci dnem 24. 2. 2017.

Na žádost žalobkyně ze dne 6. 5. 2015 soud ve věci nařídil jednání, a to na den 9. 3. 2017. Dne 3. 3. 2017 zaslal opatrovník žalobkyně elektronickou formou procesní stanovisko, sice, že žalovaná i nadále trvá na žalobě ze dne 4. 3. 2015, avšak souhlasí, aby soud rozhodl bez jednání o věci samé, tzn., aby nařízené jednání bylo zrušeno. Přípisem ze dne 7. 3. 2017 oznámil soud, že nařízené jednání na den 9. 3. 2017 v 9:00 hod. se nekoná, avšak téhož dne bude ve věci rozhodnuto bez jednání.

Soud zjistil ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Az 20/2012, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 23. 2. 2010, rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky ze dne 26. 10. 2012, č. j. OAM-71/ZA-06-ZA14-2010 jí nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti rozhodnutí podala žalobu, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2013, č. j. 22 Az 20/2012-41 byla žaloba zamítnuta. Podaná kasační stížnost byla rozhodnutím NSS ze dne 1. 8. 2013, č. j. 9 Azs 7/2013-20 odmítnuta pro nepřijatelnost.

Dne 9. 9. 2013 podala novou žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 11. 2013, č. j. OAM-290/ZA-ZA02-ZA08-2013 rozhodl žalovaný, že žádost je nepřípustná dle ust. § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) citovaného zákona bylo zastaveno. Proti rozhodnutí podala jmenovaná žalobu, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2014, č. j. 22 Az 31/2013-31 byla žaloba zamítnuta. Podaná kasační stížnost byla rozhodnutím Nejvyššího správního soudu odmítnuta pro nepřijatelnost.

Dále ve spise je založeno rozhodnutí Policie ČR ze dne 11. 11. 2014, č. j. KRPB-200372-22/PŘ-2014-060022, jímž byla žalobkyně uznána vinnou spácháním přestupku podle ust. § 156 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců tím, že ode dne 17. 8. 2014 do 18. 8. 2014 pobývala na území České republiky bez platného víza a tím, že od 17. 9. 2014 do 29. 9. 2014 pobývala na území České republiky bez platného cestovního dokladu a víza, čímž nesplnila povinnost podle ust. § 103 písm. n) citovaného zákona. Za uvedený přestupek jí byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Ze skutkového děje vyplývajícího z obsahu listin založených ve správním spise bylo prokázáno, že dne 18. 8. 2014 v 11:10 hod. kontrolovala Policie ČR, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Brno, Kounicova 24 v rámci pobytové kontroly na ulici Hněvkovského 61 v Brně žalobkyni. Kontrolou cestovního dokladu formuláře pro připojení víza a lustrací v evidencích Policie ČR bylo zjištěno, že nedisponuje žádným

platným vízem nebo oprávněním k pobytu na území ČR. Poslední oprávnění, na základě kterého byla jmenovaná oprávněna pobývat na území ČR, byl výjezdní příkaz č. GA0188306, který pozbyl platnosti dne 16. 8. 2014. Z uvedeného vyplývá, že ode dne 17. 8. 2014 do 18. 8. 2014 pobývala na území ČR bez víza, ač k tomu nebyla oprávněna. Dne 29. 9. 2014 v 7:20 hod. byla jmenovaná opět kontrolována Policií ČR, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Brno, Kounicova 24 v rámci pobytové kontroly na ulici Nádražní v Brně. K prokázání totožnosti opět nepředložila žádný doklad totožnosti, pouze potvrzení o podání žádosti. Následnou lustrací v policejních evidencích bylo zjištěno, že v současné době nemá žádné platné vízum ani oprávnění, na základě kterého by byla oprávněna pobývat na území České republiky. Poslední oprávnění, na základě kterého byla jmenovaná oprávněna pobývat na území ČR, pozbylo platnosti dne 16. 9. 2014 a jednalo se o výjezdní příkaz č. GA0152436. Dle později předloženého dokladu č. bylo zjištěno, že byl vydán dne 6. 4. 2009 a jeho platnost byla orgány omezena do dne 6. 4. 2012. Na základě výše popsaného bylo jednání žalobkyně kvalifikováno jako přestupek dle ust. § 156 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, rozhodnutím žalované ze dne 5. 1. 2015, č. j. CPR-19999-2/ČJ-2014-933310-258 bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Citované rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Podle ust. § 156 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců se cizinec dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle ust. § 103 písm. h), j), m) nebo n).

Podle ust. § 103 písm. n) citovaného zákona je cizinec mimo povinnosti stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona, dále povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Průběh správního řízení ve věci opakované žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany byl popsán výše. Zároveň byly citovány i výjezdní příkazy, které však nerespektovala. Dne 11. 12. 2013 podala žádost o udělení trvalého pobytu občana třetího státu – pobyt po azylu č. j. OAM-26797/TP-2013. O žádosti bylo rozhodnuto OAMP Brno dne 4. 3. 2014, trvalý pobyt jí nebyl udělen. Proti rozhodnutí podala odvolání, o němž nebylo doposud rozhodnuto. Podaná žádost o udělení trvalého pobytu však neopravňuje jmenované k pobytu na území České republiky. Měla proto povinnost opustit území v rámci shora uvedeného výjezdního příkazu do 16. 8. 2014, což neučinila. Dne 18. 8. 2014 jí byl opětovně udělen výjezdní příkaz platný do 16. 9. 2014 sloužící k vycestování z území České republiky,

který však nerespektovala. Dne 18. 8. 2014 podala žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území dle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, o němž bylo rozhodnuto dne 4. 9. 2014 a vízum uděleno jí nebylo. Jmenovaná měla tak povinnost opustit území ČR do 16. 9. 2014.

Optikou shora uvedeného soud neshledal právní pochybnosti v postupu a rozhodnutí žalované, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K oprávněnosti pobytu účastnice řízení na území ČR s odkazem na ust. § 60 odst. 7 zákona o pobytu cizinců odvolací správní orgán sděluje, že podle tohoto ustanovení se považuje další pobyt cizince na území za pobyt na žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) citovaného zákona, a to až do rozhodnutí o této žádosti v případě, že o ní nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území. Na základě popisu událostí je zřejmo, že účastnice řízení naproti tomu pobývala na území ČR bez platného víza v době od 17. 8. 2014 do 18. 8. 2014, ač k tomu nebyla oprávněna, tj. v době před datem podání žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Rovněž i v době od 17. 9. 2014 do 29. 9. 2014 je prokázáno, že svým jednáním porušila žalobkyně povinnost vyplývající z ust. § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, v důsledku čehož se dopustila přestupku dle ust. § 156 odst. 1 písm. h) citovaného zákona. Nebyly proto dány pochybnosti o správnosti zákonného postupu žalované i správního orgánu I. stupně, skutkový stav věci byl náležitě zjištěn a na základě prokázaných skutečností pak byly vyvozeny správné právní závěry. Výše pokuty byla stanovena vzhledem ke kritériím ust. § 156 odst. 1 písm. h) citovaného zákona ve výši 2.000 Kč (max. výše 5.000 Kč), přičemž bylo přihlédnuto k délce neoprávněného pobytu žalobkyně, kdy se zdržovala na území České republiky bez víza a bez platného cestovního dokladu.

Podle ust. § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. při výkonu funkce opatrovníka stanoveného správním orgánem, účastníku řízení ustanoveného soudem podle zákona upravujícího trestnou odpovědnost právnických osob, jmenovaného soudem podle zákona upravujícího zvláštní řízení soudní nebo ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, který byl ztížen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení, nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat, se považuje za tarifní hodnotu částka 1.000 Kč.

Podle ust. § 7 bod 2 citované vyhlášky sazba mimo smluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty přes 500 Kč do 1.000 Kč částku 500 Kč. Dle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě nákladů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby.

V daném případě odměna opatrovníka byla vyčíslena dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky (nahlédnutí do spisu dne 3. 3. 2017 a písemné podání – vyjádření žalobkyně ze dne 3. 3. 2017) po 500 Kč a režijní paušál dle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky – 2x 300 Kč, dále vynaložené náklady dle ust. § 13 odst. 1 citované vyhlášky – poplatek za konverzi listiny ve výši 60 Kč, celkem tedy 1.660 Kč. Vzhledem k tomu, že opatrovník je plátcem DPH, odměna a náhrada nákladů řízení byla zvýšena o 21 % z vyúčtované částky, tj. 348,60 Kč, takže celkové vyčíslení přiznané odměny činí 2.009 Kč.

Tato částka bude opatrovníkovi vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na jím uvedený bankovní účet, jak vyplývá z bodu IV. výroku soudního rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová